

Teksten 'KNA goes Celtic'

Uitgesproken door verteller Jouke van der Leest
Redactie: Jan van der Elst

Hooggeëerd publiek, hedenavond voert het Koninklijk Mannenkoor KNA u mee in mystieke Keltische sferen. Het programma 'KNA goes Celtic' brengt liederen uit de verste uithoeken van de mistige Britse eilanden en bezingt de lotgevallen van jonge maagden, gevallen vrouwen, dappere krijgers en buitenhuwelijkse verwickelingen.

Aan mij is de taak toebedeeld u in deze reis door het rijke Britse muzikale erfgoed te leiden en als een Keltische verteller de strekking van de door het mannenkoor KNA vertolkte liederen aan een ieder hier aanwezig te verduidelijken. Vanavond ben ik, uw boodschapper van het wel en wee van de Keltische ziel in de Britse muziek.

Bushes and Briars

Doorheen struiken en wilde rozen ging ik laatst op pad. Ik wilde de kleine vogels te horen zingen en de lammetjes zien dartelen. Toen hoorde ik de stem van mijn geliefde. Ik hoorde haar zeggen: 'Ik heb lang op de ware gewacht. Soms ben ik onrustig en bezorgd en wil bij hem mijn hart luchten. Maar als ik dat zou doen wijst hij mij af en als ik hem mijn vrijpostigheid toon zal hij nooit meer van mij houden.'

Back and Side go Bare

Dit is een studentendrinklied geschreven door een eeuwige student aan Cambridge University en vertelt van de genoegens die Engelse Binsbergens en Lullos avant la lettre ontleenden aan overmatig alcohol gebruik en een vette hap tussendoor. De drank maakt het lied meer kapot dan menigeen lief is.

The Wanderer

Dit is het lied van een zonderlinge verwarde geest die dwaalt door het bos en fantaseert op weg naar waar de rand van de wereld te zijn om de ridder van de schaduwen op een toernooi tegemoet te treden. Zo gaat zijn merkwaardig relaas:
Ik zwerf door de wouden en de dag gaat vredig voorbij. Ik weet meer dan Apollo, want als hij slaapt kijk ik naar de sterren; naar de oorlogen van stervelingen en naar de tranen van het heelal. De ochtend is mijn trouwe maîtresse en de liefelijke uil mijn dag van morgen. De vuurspugende draak en de nachtvogel maken een liedje op mijn smart.
Ik ben mijn vurig hart de baas en met vlamme speer en vliegend paard ga ik de wildernis tegemoet. De ridder van de schaduwen heeft mij namelijk ontboden op een toernooi tien mijl voorbij het einde van de wereld. Ik denk dat het een reisje van niets zal zijn. Het zal vast een reisje van niets zijn.....

The Lost Chord.

Arthur Sullivan schreef dit lied aan het doodsbed van een goede vriend.

Op een dag voelde ik mij onrustig en speelde wat op het oude orgel. Eigenlijk deed ik maar wat en gedachteloos sloeg ik plotseling een hemels akkoord aan. De engelen jubelden en een prachtige vredigheid verzachte de pijn en zorg van de wereld. Alles werd ineens harmonieus in dat daverende akkoord. Zachtjes verdween het weer aan ik probeerde het akkoord nogmaals aan te slaan. Het lukte niet meer. De muziek nestelde zich echter in mijn ziel en alleen in de hemel zal ik deze prachtige muziek nogmaals kunnen horen. Amen!

Little Mushgrave and lady Barnard

Een bewerking door Benjamin Britten van een oud Brits volkslied over overspel.

Op een heilige dag gaat Mushgrave naar de kerk en het is meer het vrouwelijk schoon dan de heilige maagd die zijn aandacht heeft. De mooiste dame is vrouwe Barnard en hij maakt heimelijk een afspraakje met haar in het prieel van heer Barnard. Een page hoort de twee tortelduiven de afspraak maken en hij rent naar de heer. Met zijn mannen gaat de heer naar het optrekje en treft de geliefden in bed aan.

Hij daagt Mushgrave uit voor een duel en biedt hem zijn beste zwaard aan. De heer wint het gevecht en doodt Mushgrave. Barnard doodt ook zijn vrouw nadat hij volgens het oude volksliedje vroeg: Wat vind je van je geliefde nu hij hier dood op de grond ligt. Haar antwoord luidt: ik hou meer van zijn dode lichaam dan van jou!

Barnard laat de geliefden begraven in een gezamenlijk graf maar eist dat zijn vrouw boven ligt daar zij van hogere komaf is.

In de Schotse versie van het volkslied groeide er uit haar hart een edele rode roos en uit Mushgrave's hart een wilde roos.

Eriskay love lilt and Skye boat song

Twee liederen over de het verlangen naar een Schots eiland. Eriskay en Skye liggen beiden aan de onherbergzame westkust van Schotland.

Eriskay love Lilt

Vaar mij naar gene zijde want ik voel mij somber zonder jou.
Als ik eenzaam ben mijn liefste en de donkere zee tekeer gaat.
Is het vuur van jou liefde een baken op mijn pad naar jou.
Jij maakt muziek in mijn ziel, harp van mijn hart, jouw licht
wijst mij de weg en geeft mij moed.

Skye boat song

Een lied over de Schotse kroonpretendent Bonnie Prince Charlie onderweg naar het ruige eiland Skye van waaruit hij Schotland als koning wil betreden.

Vooruit mooi schip, vlieg als een vogel, volg des stuurman's koers.
Breng de jongen die ooit 's lands kroon zal dragen over het woelige water
Luid huilt de wind en woest golft de zee. Donder splijt de hemel.
In verbijstering aan wal staat de vijand en ons volgen durven ze niet
Door het beuken van de golven heen zult u zacht slapen.
De oceaan is een koninklijke sponde en vanuit de woelige
diepten bewaakt Flora uw vermoeide hoofd.
Vaar mooi schip en zweef over zee naar Skye!

The Long Day Closes

Stelt u zich een Schots bergmeer voor. De stilte van de verlaten Hooglanden aan het einde van de herfst. De mist hangt boven het stille water en wordt slechts beschenen door een zwak maanlicht. De laatste bladeren vallen en het geluid van de krekels is verstomd. De lange dag is ten einde. Er heerst een volledige kalmte en aan het zwoegen is een einde gekomen.